

[Ove Jensen]

Det her er som sagt ikke en traditionel afgiftspakke, idet der med den nye renteskat er indledt et meget farligt angreb på rentefradragsretten, der sandsynligvis vil medføre, at rentefradragsretten over en årrække helt bliver afskaffet. Med den nye renteskat vil lønmodtagere og skatteydere med store private renteudgifter blive udsat for en ny voldsom skatteplyndring.

Renteskatten, der skal træde i kraft sammen med skattereformen den 1. januar 1987, nedsætter reelt rentefradragets skattemæssige værdi fra de tidligere ca. 70 pct. til 30 pct. Det er mere end en halvering af den hidtil gældende rentefradragsret. Selv om de skatte- og afgiftsforhøjelser, som firkløverregeringen i hele sin regeringsperiode har gennemført, har voldt store problemer både for skatteydere og for hele samfundsøkonomien, så er det angreb, man her har sat i gang imod rentefradragsretten, derfor en langt mere alvorlig sag. For efter at fradragsretten for betalte skatter blev afskaffet i 1967, har rentefradraget været skatteydernes eneste værn imod den totale skatteplyndring. Det angreb, man nu retter mod rentefradragsretten, bliver ikke det sidste. Der skal ikke meget fantasi til at forestille sig, hvad man vil gøre ved det næste indgreb. Når man på én gang, altså her fra den 1. januar 1987, kan blive enige om at mere end halvere rentefradragsretten på forbrugslån, kan man selvfølgelig også hurtigt blive enige om helt at afskaffe denne fradragsret på forbrugslån, og så kan man jo tænke videre, hvad der så skal ske. I første omgang er boliglån, studielån osv. undtaget, men det vil sikkert heller ikke volde vanskeligheder at blive enig om, at heller ikke de skal være det fremover. Derfor er det en meget farlig vej, man her er kommet ud på, idet det må forudses, at det er begyndelsen til enden på rentefradragsretten.

Selv om forslaget om afgifter på lån, altså lovforslag nr. L 5, er en alvorlig sag, er det næste, lovforslag nr. L 6, ikke meget bedre. Det første forslag medfører en skatteforhøjelse på ca. 1½ mia. kr., lovforslag nr. L 6 betyder, at der skal kræves ca. 800 mill. kr. ind i yderligere stempelafgift. Den forhøjede stempelafgift berører jo næsten alle områder, men der er dog nogle, som bliver specielt hårdt ramt, og der er nogle, som vil blive helt urimeligt behandlet med den måde, lovforslaget er udformet på. Jeg tænker her specielt på

alle de mindre erhvervsdrivende, som driver deres forretning fra det, som man kalder en blandet ejendom, altså en ejendom, hvor man har både sin bopæl og sin forretning.

Det er sådan ifølge forslaget, at stempelafgiften forhøjes for ejerlån fra 1½ pct. til 4 pct., og de ejendomme, der både benyttes til bolig og benyttes erhvervsmæssigt, anses for ejerboliger, hvis mere end halvdelen af etagearealet benyttes privat. Samtidig står der i forslaget, at alle ejendomme, der benyttes erhvervsmæssigt og til udlejningsformål, samt ubebyggede grunde osv. ikke er omfattet af afgiften; altså er formålet med den forhøjede stempelafgift helt klart, at de erhvervsmæssige aktiviteter ikke skal rammes.

I denne tid, hvor man taler meget om, at man skal gøre alt for at få øget produktion og øget beskæftigelse, og at man skal hjælpe erhvervslivet i gang – vi har fået en industriminister, som kommer direkte fra erhvervslivet – vedtager man et forslag, som helt bevidst er en helt speciel straffeekspedition imod de mange tusinde små erhvervsdrivende ude over hele landet. Industriministeren ved sikkert, hvad det er for nogle typer mennesker, der er tale om: det er jo alle de mindre erhvervsdrivende, som har deres forretning, deres værksted, eller hvad det nu er, i deres privatbolig; for dem forhøjer man altså stempelafgiften fra 1½ til 4 pct. uden at blinke. Det er helt urimeligt, og jeg forstår ikke, at regeringen kan gå med til det.

En anden ting, som også springer i øjnene ved forslaget om stempelafgiften, er jo, at man for bilers vedkommende forhøjer stempelafgiften fra 0,1 pct. til 4 pct., altså en 40-dobling, og det bliver endnu mere grelt ved, at man i den tidligere ordning kun opkrævede stempelafgiften af indkøbsprisen plus moms, men nu opkræver den forhøjede stempelafgift af udsalgsprisen.

Jeg ved ikke, om der er nogen til stede fra Centrum-Demokraternes folketingsgruppe, men her har vi igen et typisk eksempel på, hvor hul hele CDs argumentation har været forud for de forskellige folketingsvalg. Man har villet varetage parcelhusejernes interesser og bilejernes interesser, og så kommer der nu med stempelafgiften et forslag, hvor man helt bevidst straffer både parcelhusejere og bilejere endda ganske groft. Men det er som sagt ikke første gang.